

Alba

rejtett arcod
már egyre világosabb
ahogy a hajnalt kilélegzik a fák
s a korai
madarak mint a lángok
sorstalan csaponganak

legszebb ruhádban
meztelen
kilépsz az éjszakából
hal voltál
hátadon hullámok visszfénye

zöld szél űzött
szikla hasogatott
elrejtettek korallok húsvörös ágai

tízezer neved kimondom
az ölelésnyi örökkévalóságban

és újra eljön értünk
szobánkba bezúdul a tenger
fekszünk arctalanul
akárha éltünk volna itt
oly ismerős
a hullámokba-tört szelek zúgása

RÓZSA ENDRE

„Korunk hőse”

Tessék — szóltam, de számon
aligha jött ki hang.
Nézek — s Pecsorin áll ott
az ajtóban. Hanyag
tartását tiszt-sapkája
el- és leleplezi:
az ellenző alól ki-
buknak hajfürtjei.

„Még ugyanaz a fény és
nem múlt e pillanat.
Alig, hogy megkaptad — s már
markodba is szakadt
a jószerecsse szára,
te meg — hanyatt esel.
Soha nem kerül el más,
csak amit keresel.

Amire vársz, sosem jön;
mit rettegsz — az jön el.
Akire vágysz, az elfut,
s ki itt maradt — ölel.
Ha megtörtént, mi történt —
soha nem marad úgy.
Önmagadhoz is, leghűbb
addig vagy, míg: hazug.

Ki viselné el másképp
elrontott életét?
(Ha élsz — már elrontottad:
meghalsz valamiképp.)
Előre — vakon élünk.
Látunk — visszafele.
Így: visszahozhatatlan
a jövő eleve!

*S ezért eshet meg újra,
akárhányszor, a múlt.
Nem is letűnt időd fáj,
de hogy: hiába múlt!
Hagyd el az ifjúságot;
ő már rég elhagyott!
Kiáltozol? Hisz így majd,
ha hívnak — nem vagy ott!”*

*Így szólt. — S már cihelődött.
De aztán zubbonyát,
szíjait igazgatva,
csak várt, nem állt odább...
Végül, a vállát vonva,
kilépett vigyorin...
... A leglényegesebből —
hallgatott Pecsorin.*

No, mehet!

*„Majd fordul a kocka, ne félj! Kiragadhat a bajból
ugyanaz,
ami most
épp, hogy nem a veszted okozta.
Ne legyints, ne sohajts — de nem érdekes ez sem;
majd fordul a kocka, s a győztes a végén
te maradsz!”*

*Így ő. Az a hang a sötétben.
Borus arcod a füstbe mered.
Ökrendtet a sok cigaretta,
tarkód nyomogatva felállsz, mosolyogni igyekszel,
balkarral a széktámlán könyökölve a kocka után nyúlsz.*

*A csillagos égig emelve a tét — s te kivágod:
„No, mehet!”*